

Liturgie

Liturgie Voortz. en dankzegging Heilig Avondmaal zondag 18 mei 2025 om 18:30 in de Oude Kerk.

Voorganger: ds. G.J. Anker

Zingen: Psalm 48 (Oude Berijming)

1 De *HEER* is groot elk zing' Zijn lof
In *Salems* stad en tempelhof,
Waar onze God, bij zuiv're tonen,
Op *Zijnen heiligen berg* wil wonen.
Hoe schoon, hoe welgelegen,
Wat vreugd voor d' aard', wat zegen,
Is *Sions berg!* hoe groots, hoe blij,
Hoe heerlijk aan de noorderzij!
Wie is 't, die niet de Godsstad roemt,
De stad des groten Konings noemt?

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 91 (Oude Berijming)

5 Ik steun op God, mijn toeverlaat,
Dies heb ik niets te vre-zen:
Wie God vertrouwt, die deert geen kwaad
Uw tent zal veilig we-zen.
Hij zal Zijn engelen gebien,
Dat z' u op weg bevrijden
Gij zult hen, in gevaren, zien
Voor uw behoudnis strijden.

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 119 (Oude Berijming)

10 Ik *ben*, o HEER, een *vreemdling hier beneen*
Laat Uw geboon op *reis mij niet ontbreken*
Daar *mijne* ziel, *omringd door duisterheen*,
Zo *dikwijls* van *verlangen is bezweken*,
Om U te zien ter *hoge vierschaar treen*,
Tot *straf van hen, die snood zijn afgeweken*.

Voortzetting Heilig Avondmaal

Schriftlezing: Ps. 36 vers 8 – 13, tijdens 1^e tafel

⁸ Hoe kostbaar is Uw goedertierenheid, o God!
Daarom nemen de mensenkinderen de toevlucht
onder de schaduw van Uw vleugels.
⁹ Zij worden verzadigd met de overvloed van Uw huis;
U laat hen drinken *uit* Uw beek vol verrukkelijke gaven.

¹⁰ Want bij U is de bron van het leven;
in Uw licht zien wij het licht.
¹¹ Strek Uw goedertierenheid uit over wie U kennen,
en Uw gerechtigheid over de oprechten van hart.

¹² Laat de voet van de hoogmoedigen niet over mij heen komen,
laat de hand van de goddelozen mij niet doen rondzwerven.
¹³ Daar zijn zij gevallen die onrecht bedrijven!
Zij zijn neergestoten en kunnen niet *meer* opstaan.

Zingen: Psalm 36 (Oude Berijming)

3 Bij U, HEER, is de levensbron
Uw licht doet, *klaarder dan de zon*,
Ons 't *heuglijk licht aanschouwen*.
Wees, die U kennen, *mild en goed*,
En toon d' *oprechten van gemoed*
Uw recht, waar z' op vertrouwen.
Dat mij nooit *trotse voet vertrapp'*,
Noch *boze hand in ballingschap*
Ellendig om doe zwerven.
Daar zijn de werkers van het kwaad
GevalLEN in een jammerstaat,
WaarIN zij *hulploos* sterven.

Onderwijs over het Avondmaal

Lezen formuliergedeelte over de dankbaarheid

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: 1 Samuel 1 vers 1 - 19

De gelofte van Hanna

¹ Er was een man uit Ramathaïm-Zofim, uit het bergland van Efraïm, en zijn naam was Elkana, een zoon van Jeroham, de zoon van Elihu, de zoon van Tochu, de zoon van Zuf, een Efrathiet.

² En hij had twee vrouwen. De naam van de ene was Hanna en de naam van de andere Peninna. Nu had Peninna kinderen, maar Hanna had geen kinderen.

³ Deze man ging van jaar tot jaar zijn stad uit om zich in Silo voor de HEERE van de legermachten neer te buigen en offers te brengen. Daar waren de twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas, priesters van de HEERE.

⁴ Wanneer de dag kwam dat Elkana een offer bracht, gaf hij delen *van het vlees* aan Peninna, zijn vrouw, en aan al haar zonen en haar dochters.

⁵ Maar aan Hanna gaf hij een speciaal deel, want hij had Hanna lief; maar de HEERE had haar baarmoeder toegesloten.

⁶ Haar tegenpartij treiterde haar telkens weer om haar kwaad te maken, omdat de HEERE haar baarmoeder toegesloten had.

⁷ En zo ging het jaar op jaar. Zo dikwijls als zij naar het huis van de HEERE ging, treiterde zij haar zo; dan hilde zij en at niet.

⁸ Elkana, haar man, zei dan tegen haar: Hanna, waarom huil je, waarom eet je niet, en waarom is je hart verdrietig? Ben ik je niet meer *waard* dan tien zonen?

⁹ Toen stond Hanna op, nadat men in Silo gegeten en gedronken had. Nu zat Eli, de priester, op een stoel bij een deurpost van de tempel van de HEERE.

¹⁰ Bitter van gemoed bad zij tot de HEERE en zij hilde erg.

¹¹ Zij legde een gelofte af; zij zei: HEERE van de legermachten, wanneer U werkelijk de ellende van Uw dienaress aanziet, aan mij denkt en Uw dienaress niet vergeet, maar aan Uw dienaress een mannelijke nakomeling geeft, dan zal ik die voor al de dagen van mijn leven aan de HEERE geven, en er zal geen scheermes op mijn hoofd komen.

¹² En het gebeurde, toen zij lang bleef bidden voor het aangezicht van de HEERE, dat Eli op haar mond lette.

¹³ Want Hanna sprak in haar hart; alleen haar lippen bewogen, maar haar stem werd niet gehoord. Daarom hield Eli haar voor dronken.

¹⁴ En Eli zei tegen haar: Hoelang zult u zich nog dronken gedragen? Ontdoe u van uw wijn.

¹⁵ Maar Hanna antwoordde en zei: Nee, mijn heer, ik ben een diepbedroefde vrouw; ik heb geen wijn of sterkedrank gedronken, maar ik heb mijn ziel uitgestort voor het aangezicht van de HEERE.

¹⁶ Houd uw dienaress toch niet voor een verdorven vrouw, want vanwege de veelheid van mijn gedachten en mijn verdriet heb ik tot nu toe gesproken.

¹⁷ Toen antwoordde Eli en zei: Ga in vrede, en de God van Israël zal u geven wat u van Hem gebeden hebt.

¹⁸ Zij zei: Laat uw dienaress genade vinden in uw ogen. Vervolgens ging de vrouw haars weegs. Zij at *weer* en haar gezicht stond bij haar niet meer *als voorheen*.

¹⁹ Zij stonden 's morgens vroeg op, bogen zich neer voor het aangezicht van de HEERE, keerden terug en kwamen aan bij hun huis in Rama. Elkana had gemeenschap met zijn vrouw Hanna, en de HEERE dacht aan haar.

Zingen: Psalm 63 (Weerklank)

1 Mijn God, Gij *zijt mijn toeverlaat*,
naar U, Heer, strekt zich *mijn verlangen*.
Mijn *hart wil* niets dan U *ontvangen*,
die *leven zijt en leven laat*.
O Heer, mijn *ziel en zinnen* smachten
en *dorsten naar U* in een land,
waarop de zon *verzensgend brandt*, -
schenk Gij mijn *leven nieuwe krachten*.

3 Wanneer ik *wakend in de nacht*
mijn *geest bij U*, Heer, *laat vertoeven*,
dan *mag ik* weer uw *goedheid* proeven
uw *hulp wordt* nooit *vergeefs verwacht*.
Waar zich uw *vleugels breed ontvouwen*,
zing ik *mij van mijn zorgen vrij*.
Mijn *ziel, Heer, is U* zeer nabij,
door uw hand *word ik vastgehouden*.

Prediking

Zingen: Weerklank 515 (Liederen bij zorg en verdriet)

1 Wie maar de goede God laat zorgen
en op Hem hoopt in 't bangst gevaar,
is bij Hem veilig en geborgen,
die redt Hij godd'lijk, wonderbaar:
wie op de hoge God vertrouwt,
heeft zeker op geen zand gebouwd.

2 Blijf dan eerbiedig God verbeiden
en zwijg de Heer ootmoedig stil
Hij zal ons naar zijn raad geleiden,
't is goed en heilig wat Hij wil.
God die ons uitverkoren heeft,
kent alle zorg die in ons leeft.

3 Treed vrolijk voort op 's Heren wegen,
neem zijn gebod getrouw in acht.
't Wordt eind'lijk alles u ten zegen,
wanneer gij daarop biddend wacht.
En wie gelovig op Hem ziet,
weet zeker: Hij verlaat ons niet.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 145 (Oude Berijming)

3 Zij *zullen*, uit de *volheid van 't gemoed*,
Gedachtig aan den *milden overvloed*
Van Uwe *gunst, die roemen bij elkeen*,
En juichen *van al Uw gerechtigheen*.
De *HEER is goed en vriendlijk en weldadig*,
Barmhartig, *mild, lankmoedig en genadig*
Hij *doet Zijn gunst aan allen klaar bemerken*
Zijn *goedheid is verspreid op al Zijn werken*.

6 De *HEER is recht*, in *al Zijn weg en werk*
Zijn *goedheid kent* In 't *gans heelal geen perk*.
Hij is *nabij de ziel*, die tot Hem *zucht*
Hij *troost het hart, dat schreiend* tot Hem *vlucht*
Dat *ongeveinsd*, In 't *midden der ellenden*,
Zich naar Gods *troon met zijn gebeen blijft wenden*
Hij *geeft den wens van allen, die Hem vrezen*
Hun *bede heeft Hij nimmer afgewezen*.

Zegen